

det skulde de øvrige. Og saaledes som det er gaaet der, er det gaaet gennem Tiderne; det kunde næsten synes, som om det følger med de regerende Partier, at de, der ere ved Magten, søge at komme bort fra Forpligtelserne og lægge dem over paa andres Skuldre, og paa Skuldre, som mange Gange kunne være svage, saaledes at de mærke Tyngden mere, end den vilde mærkes, hvis den blev liggende paa de Skuldre, hvor den virkelig skulde være. Jeg tror ikke paa Historien om Landpostbudet og Skolelæreren, som skulde være de højest beskattede og svare størst Skat i Kommunen; men noget tror jeg alligevel, der er om det. Det kunde vistnok her i dette Tilfælde med Statsskatten være ganske korrekt at faa dette Forhold undersøgt ganske nøje; i alt Fald føler jeg mig overbevist om, at hvis man naaede til at faa Skatten ind alle Vegne i det samme Maal, som den kommer ind paa de Steder, hvor der betales til det yderste, saa vilde der komme saa mange Penge ind, at disse Skatter her maaske kunde undværes, i alt Fald betydeligt reduceres. Men ikke alene paa dette Omraade, men ogsaa paa andre Omraader kunde det være heldigt, om der blev reformeret, og at man ogsaa, da man nu er kommen ud ad Vejen, satte sig ned og eftertænkte den Vej, der er gaaet, og hvad der var passeret, og deraf drog Læren, inden man drog videre ad Vejen. Jeg har Sæde i en Kommune, hvor Skatteprocenten er høj. Der er blevet raabt fra de Konservatives Side paa, at det er, fordi vi have Flertal i Byraadet, at Skatterne ere saa høje; det er altsaa den samme Historie, som for Resten er bleven fortalt forud for Valget her i København, at man mente, det var den Omstændighed, at Socialdemokraterne i saa stort Tal sad i Borgerrepræsentationen, som bragte Skatterne i Vejret. Der er jo ingen, som tror paa det, ikke en Gang de Folk, som fortælle det. Vi have haft det Særsyn, at vi have set f. Eks. i vor Kommune den samme Mand staa hjemme i vor Kommune og, naar det passede i Agitationøjemed, tale paa een Maade, medens han, naar han saa rejser til Købstadmøde, taler i en helt anden Retning og siger: Det er ligegyldigt, hvem der regerer i Kommunen, for Skatten vil være lige stor, og vi komme til at betale lige meget for det. Men naar Forholdet er saaledes, at man i en enkelt Kommune ser Ligningsprocenten gaa op til 12—14, medens den i en anden Kommune, der ikke ligger saa forfærdelig langt derfra, holder sig nede

ved 2—3 pCt., faar man en Forstaaelse af, at der er en Forskydning af Byrden, at noget af den Byrde, der burde ligelig fordeles, skyder man fra sig paa en eller anden Maade og lægger den paa andre.

Her turde jeg maaske pege paa, om det ikke kunde være heldigt, at man paa dette Omraade søgte at komme til en vis Ligestilling med Hensyn til mange af disse Fællesudgifter, som Kommunerne egentlig have. Skulde jeg nævne noget, skulde det f. Eks. være Fattigvæsenet, Hjælpekasserne, Skolevæsenet og lignende Udgifter. Kunde man ikke komme dertil, at de bleve baarne noget mere i Fællesskab; allerede nu har man adskillige Udgifter, som man paalægger Amtet, altsaa ikke paalægger den enkelte Kommune. Sagen er den, at naar der sker en Tilstrømning til Byerne, som i Øjeblikket ere de belastede Kommuner, naar, for at tage et Eksempel, en Familie med 3—4 skolepligtige Børn vandrer derind, vil det, selv om vedkommende Familie hverken skal have Understøttelse af Fattigvæsenet eller Hjælpekassen, blive en ganske betydelig Sum, som den Kommune, Familien tilflytter, kommer til at betale. Hos os koste Børnene i Kommuneskolerne 60—70 Kr. — saa vidt jeg husker er det 66—68 Kr. — om Aaret; man vil altsaa se, at det er en ganske betydelig Byrde, som den ene Kommune bliver fri for, og som paalægges den anden, idet der sker en saadan Forskydning. Noget lignende gælder med Hensyn til Fattigvæsenet og Hjælpekasserne; og der kunde vistnok være Grund til at tage under Overvejelse, om disse Udgifter ikke kunde fordeles noget mere ligeligt paa Landets Befolkning. I Grunden er det jo temmelig ligegyldigt, hvor Børnene høre hjemme; hvad det drejer sig om, er at faa dem uddannede ordentligt. Noget lignende gælder Fattigforsørgelsen under de forskellige Former. Saaledes gaar det altsaa med de kommunale Skatter fra den ene Kommune i Forhold til den anden. Man kan jo sige, at i en Bykommune har man Udgifterne til Elektricitetsværker, Gasværker o. s. v., men det er aldeles ikke Tilfældet, thi det maa Befolkningen betale. Disse Institutioner drives, saa at de betale sig. Det er altsaa ikke det, der gør det, men Fejlen ligger i den Forskydning, som dels gammel Vane, dels Lovene hjemle, og som der vistnok burde raades Bod paa. Et lignende Forhold som dette, at en Kommune saaledes uafvidende, med eller mod sin Villie, kan komme til at skyde sine Byrder over paa en anden i saadant Omfang, som det sker for Tiden, er til Stede med Hensyn til